

men fik Afslag, da Hesten paa det givne Tidspunkt var afmønstret og kun efter Ejerenes Anmodning skulde følge med Bataillonens Heste til Helsingør, og han henvendte sig da til Statsbanerne om Erstatning, da Uheldet ved Indladningen formentlig skyldtes en Fejl ved Jernbanens Materiel. Men ogsaa her fik han Afslag. Han anlagde da, efter at have faaet Bevilling til fri Proces, Sag imod Statsbanerne, men ved Dom af 16. April 1917 blev Statsbanerne frifundet. Han ansøgte nu om Bevilling til fri Proces imod Krigsministeriet, men fik Afslag, og da han som ubemidlet ikke kan bære Udgifterne ved en Proces, indsender han dette Andragende til Folketinget, hvori han anmoder om dets Støtte til hos Staten at faa en Erstatning af 838 Kroner 65 Øre for Afsavn af den tilskadekomne Hest i 72 Dage og Udgifter ved dens Dyrlægebehandling. Han mener, at der ligger en Anerkendelse af Berettigelsen af hans Erstatningskrav i den Omstændighed, at Hesten uden Udgift for ham blev opstaldet og fodret og taget under Dyrlægebehandling paa Statens Bekostning, indtil den var saa vidt helbredet, at den kunde sendes fra Ringsted til Helsingør.

13 Bilag medfølger.

Udvalget gør ikke Indstilling.

8. Fra afskediget Civilskriver ved Tøjhuskompagniet, *Krigsassessor H. V. Lumbye*, om en aarlig Understøttelse. (Indbragt den 18. Oktober 1917 af Folketingsmanden for Københavns 2den Valgkreds, *Ivar Berendsen*).

Andrageren, der er 75 Aar, og som, da han den 1. Februar 1917 efter Ansøgning fik sin Afsked, havde gjort Tjeneste i Hæren i 60 Aar og 4 Maaneder, har i Pension som afskediget Oversergent 792 Kroner 84 Øre og i aarlig Understøttelse af Krigsministeriet 300 Kroner, i alt en aarlig Indtægt af 1092 Kroner 84 Øre. Dette Beløb er imidlertid ikke tilstrækkeligt til Andragerens Underhold, og han henstiller til Folketinget, om det nu i hans høje Alder, da han ikke mere kan fortjene noget, som en Anerkendelse af hans tro Tjeneste i Hæren gennem 60 Aar, vil indstille ham til en aarlig Understøttelse, saa at han i de sidste Dage af sit Liv kan se tilbage paa sin lange Tjenestetid med den Glæde, han mener i og for sig at have Grund til at føle.

1 Bilag medfølger.

Udvalget gør ikke Indstilling.

9. Fra *samlige Mestre og Reserver ved den kongelige Mønt i København* om en Lønningsforbedring. (Indbragt den 22. Oktober 1917 af Folketingsmanden for Københavns 13de Valgkreds, *A. C. Meyer*).

Den kongelige Mønts faste Personale fik i 1906 sine Lønforhold ordnede paa en Maade, som Andragerne ikke har kunnet opfatte som en Forbedring af deres Tilstand, særlig for Reservernes var det en Nedsættelse af Lønnen, og Personalet har derfor atter og atter, men hidtil forgæves, indsendt Andragende til Finansministeriet om en Lønningsforbedring. I 1916 opnaaede Andragerne imidlertid et Tilsagn fra Finansministeren om, at han vilde stille Forslag om Forhøjelse af Lønnen til den kongelige Mønts faste Personale saaledes, at denne Forhøjelse af Lønningerne kunde indtræde den 1. April 1917. Da der paa det angivne Tidspunkt ikke indtraadte nogen Lønforbedring, henvendte Personalet sig paa ny til Finansministeren, og denne svarede, at Forslaget om en Lønforbedring ikke kunde komme for før i Oktober 1917, men at dette for saa vidt havde mindre Betydning, som en eventuel Lønforbedring kunde faa tilbagevirkende Kraft indtil 1. April 1917. Andragerne indgav da efter Finansministerens Anvisning Andragende om et midlertidigt ugentligt Lønningstillæg, beregnet fra 1. April 1917, hvis Beløb kunde blive fradraget, naar den virkelige Lønningsforbedring indtraadte, men paa dette Andragende er ikke opnaaet Svar. Andragerne beder nu Folketinget om at tage sig af deres Sag og anbefale den til Fremme hos